

C#7 043420

(I) (Rec:) Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pánilo a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

(1) Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

(2) Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
 pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

(3) Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
 za to, že neoplýval krásou
 že měl country rád a že se uměl smát i vám.

(R) Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddá lí,
 do mejch snů se dívám z dále
 a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

(4) Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
 za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

(I) (solo)

(R) Nad hlavou jen slunce pálí...

(1) Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

(5) Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

(6) Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám,
 a pak se oženil a pak se usadil a žil.

(7) = (1) Pověste ho vejš...

(I2) [:pověste ho vejš...:]